

Current Jewish Questions

Halakhic Humor

I. A Recent Example

1. Naughty Modern Orthodox 12-year-old wows ‘America’s Got Talent’

Julie Wiener June 18, 2014

<http://www.jta.org/2014/06/18/news-opinion/the-telegraph/naughty-modern-orthodox-12-year-old-wows-americas-got-talent>

Josh Orlian has been invited back to “America’s Got Talent.” But can the kippah-wearing 12-year-old (not the show’s first young Orthodox contestant, by the way) come back to shul?

Orlian, an aspiring stand-up comedian from White Plains, N.Y., auditioned last night on the televised talent show with a routine the judges described as “naughty.”...

The judges — Howard Stern, Howie Mandel, Heidi Klum and Mel B. (the Spice Girl) — invited him back to the next level. **“You’re 12 years old and you’re talking about all that dirty stuff. I like it!”** Mel B. said.

“If nothing else you’ve got a great piece of tape for your [bar mitzvah] reception,” Mandel said, offering a “mazel tov” with his decision to vote in favor of sending Orlian to the next level.

II. Bad Humor

<p>2. B. Yoma 29a Unchaste imagination is more injurious¹ than the sin itself, your analogy being the odour of meat</p>	<p>2. תלמוד בבלי יומא כט:א הרהורי עבירה קשו מעבירה, וסימניך: ריחא דבישרא.</p>
<p>3a. Psalms 1:1 Blessed is the one who does not walk in step with the wicked or stand in the way that sinners take or sit in the company of mockers</p> <p>3b. B. Avoda Zara 19a Nor sat in the seat of the scornful — for he did not sit in the company of the Philistines, because they were scoffers; as it is said, And it came to pass, when their hearts were merry, that they said: Call for Samson that he may make us sport.</p>	<p>3. תהלים א:א אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יָשָׁב:</p> <p>תלמוד בבלי עבודה זרה יט:א ובמושב לצים לא ישב - שלא ישב במושב אנשי פלשתים, מפני שלצנים היו, שנאמר: +שופטים טז+ ויהי כטוב לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק לנו.</p>
<p>3c. Pesachim 112b Four things did our holy Teacher command his children: Do not dwell in Shekanzib (in Babylonia), because [its inhabitants] are scoffers and will corrupt you to disbelief.</p>	<p>תלמוד בבלי פסחים קיב:ב ארבעה דברים צוה רבינו הקדוש את בניו, אל תדור בשכנציב, משום דליצני הוו ומשכו לך בליצנותא.</p>

<p>3d. B. Avoda Zara 18b</p> <p>R. Simeon b. Pazi expounded [the foregoing verse as follows]: What does Scripture mean by, Happy is the man that hath not walked in the counsel of the wicked, nor stood in the way of sinners, nor sat in the seat of the scornful? If he did not walk [that way] at all how could he stand there? And if he did not stand there he obviously did not sit [among them], and as he did not sit among them he could not have scorned! The wording is to teach thee that if one walks [towards the wicked] he will subsequently stand with them, and if he stands he will at the end sit with them, and if he does sit, he will also come to scorn, and if he does scorn the scriptural verse will be applicable to him, If thou art wise, thou art wise for thyself, and If thou scornest thou alone shalt bear it. Said R. Eleazar: He who scoffs, affliction will befall him, as it is said, Now therefore do ye not scoff lest your punishment be made severe. Rava used to say to the Rabbis: I beg of you, do not scoff, so that you incur no punishment. R. Kattina said: He who scoffs, his sustenance will be reduced, as it is said, He withdraweth His hand in the case of scoffers. R. Simeon b. Lakish said: He who scoffs will fall into Gehenna, as it is said, A proud and haughty man, scoffer is his name, worketh for arrogant wrath. And by 'wrath' nought but Gehenna is meant; as it is said, That day is a day of wrath. R. Oshaia said: He who is haughty falls into Gehenna, as it is said, A proud and haughty man, scoffer is his name, worketh for arrogant wrath. And by 'wrath' nought but Gehenna is meant; as it is said, That day is a day of wrath. Said R. Hanilai b. Hanilai: He who scoffs brings destruction upon the world, as it is said, Now therefore be ye not scoffers, lest your affliction be made severe, for an extermination wholly determined have I heard. Said R. Eleazar: It is indeed a grievous sin, since it incurs 'affliction' at first and 'extermination' at last.</p>	<p>תלמוד בבלי עבודה זרה יח: דרש ר' שמעון בן פזי, מאי דכתיב: אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב? וכי מאחר שלא הלך, היכן עמד? ומאחר שלא עמד, היכן ישב? ומאחר שלא ישב, היכן לץ? [אלא] לומר לך, שאם הלך - סופו לעמוד, ואם עמד - סופו לישב, ואם ישב - סופו ללוץ, ואם לץ - עליו הכתוב אומר: +משלי ט+ אם חכמת חכמת לך (ואם לצת) +מסורת הש"ס: [ולצת]+ לבדך תשא. א"ר (אליעזר) +מסורת הש"ס: [אלעזר]+: כל המתלוצץ - יסורין באין עליו, שנאמר: +ישעיהו כח+ ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם. אמר להו רבא לרבנן: במטותא בעינא מינייכו דלא תתלוצצו, דלא ליתו עלייכו יסורין. אמר רב קטינא: כל המתלוצץ - מזונותיו מתמעטין, שנאמר: +הושע ז+ משך ידו את לוצצים. אמר רבי שמעון בן לקיש: כל המתלוצץ נופל בגיהנם, שנאמר: +משלי כא+ זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון, ואין עברה אלא גיהנם, שנאמר: +צפניה א+ יום עברה היום ההוא. אמר ר' אושעיא: כל המתיהר נופל בגיהנם, שנאמר: זד יהיר לץ שמו עושה בעברת זדון, ואין עברה אלא גיהנם, שנאמר: יום עברה היום ההוא. אמר רבי חנילאי בר חנילאי: כל המתלוצץ גורם כלייה לעולם, שנאמר: ועתה אל תתלוצצו פן יחזקו מוסריכם [כי] כלה ונחרצה שמעת. אמר רבי (אליעזר) +מסורת הש"ס: [אלעזר]+: קשה היא, שתחילת יסורין וסופו כלייה.</p>
<p>4. B. Berachot 31a</p> <p><u>R. Johanan said in the name of R. Simeon b. Yohai: It is forbidden to a man to fill his mouth with laughter in this world,</u> because it says, Then will our mouth be filled with laughter and our tongue with singing. When will that be? At the time when 'they shall say among the nations, The Lord hath done great things with these'. It was related of Resh Lakish that he never again filled his mouth with laughter in this world after he heard this saying from R. Johanan his teacher.</p>	<p>4. תלמוד בבלי ברכות לא: אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה, שנאמר: +תהלים קכ"ו+ אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה, אימתי - בזמן שיאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה. אמרו עליו על ריש לקיש, שמימיו לא מלא שחוק פיו בעולם הזה מכי שמעה מרבי יוחנן רביה.</p>

III. Good Humor

<p>5. B. Shanhedrin 63b R. Nahman said: All scoffing is forbidden, excepting scoffing at idols, which is permitted</p>	<p>5. תלמוד בבלי סנהדרין סג:ב אמר רב נחמן: כל ליצנותא אסירא, חוץ מליצנותא דעבודה זרה, דשריא.</p>
<p>6. B. Shabbat 30b And how are [Kohelet's] words self-contradictory? — It is written, anger is better than play; but it is written, I said of laughter, It is to be praised. It is written, Then I commended joy; but it is written, and of joy [I said] What doeth it? There is no difficulty: 'anger is better than laughter': the anger which the Holy One, blessed be He, displays to the righteous in this world is better than the laughter which the Holy One, blessed be He, laughs with the wicked in this world. 'And I said of laughter, it is to be praised': that refers to the laughter which the Holy One, blessed be He, laughs with the righteous in the world to come. 'Then I commended joy': this refers to the joy of a precept. 'And of joy [I said], what doeth it': this refers to joy [which is] not in connection with a precept. <u>This teaches you that the Divine Presence rests [upon] man] neither through gloom, nor through sloth, nor through frivolity, nor through levity, nor through talk, nor through idle chatter, save through a matter of joy in connection with a precept,</u> as it is said, But now bring me a minstrel. And it came to pass, when the minstrel played, that the hand of the Lord came upon him.</p> <p>Rav Judah said: And it is likewise thus for a matter of halachah (Serious study must be preceded by some light-hearted conversation). Rava said: And it is likewise thus for a good dream.²⁴ But that is not so, for R. Giddal said in Rav's name: If any scholar sits before his teacher and his lips do not drip bitterness, (caused by his awe and reverence) they shall be burnt, for it is said, his lips are as lilies [shoshanim], dropping liquid myrrh [mor'ober]: read not mor'ober, but mar'ober [dropping bitterness]; read not shoshanim but sheshonin [that study]? There is no difficulty: the former applies to the teacher; the latter to the disciple. Alternatively, both refer to the teacher, yet there is no difficulty: the one means before he commences; the other, after he commences. <u>Even as Rabbah before he commenced [his discourse] before the scholars used to say something humorous, and the scholars were cheered; after that he sat in awe and began the discourse.</u></p>	<p>6. תלמוד בבלי שבת ל:ב ומאי דבריו סותרין זה את זה? - כתיב +קהלת ז+ טוב כעס משחוק וכתיב +קהלת ב+ לשחוק אמרתי מהולל. כתיב +קהלת ח+ ושבחתי אני את השמחה וכתיב +קהלת ב+ ולשמחה מה זה עשה. לא קשיא, טוב כעס משחוק - טוב כעס שכועס הקדוש ברוך הוא על הצדיקים בעולם הזה, משחוק שמשחק הקדוש ברוך הוא על הרשעים בעולם הזה. ולשחוק אמרתי מהולל - זה שחוק שמשחק הקדוש ברוך הוא עם הצדיקים בעולם הבא. ושבחתי אני את השמחה - שמחה של מצוה, ולשמחה מה זה עשה - זו שמחה שאינה של מצוה. <u>ללמוד שאין שכינה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך דבר שמחה של מצוה, שנאמר +מלכים ב'+ ג+ ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'.</u></p> <p>אמר רב יהודה: וכן לדבר הלכה. אמר רבא: וכן לחלום טוב. איני? והאמר רב גידל אמר רב: כל תלמיד חכם שיושב לפני רבו ואין שפתותיו נוטפות מר - תכוונה, שנאמר +שיר השירים ה+ שפתותיו שושנים נוטפות מור עבר, אל תקרי מור עבר אלא מר עובר, אל תקרי שושנים אלא ששוניים! לא קשיא, הא - ברבה והא - בתלמיד. ואיבעית אימא: הא והא ברבה, ולא קשיא, הא - מקמי דלפתח, הא - לבתר דפתח. <u>כי הא דרבה, מקמי דפתח להו לרבנן אמר מילתא דבדיחותא, ובדחי רבנן.</u></p>
<p>7. B. Niddah 23a R. Jeremiah enquired of R. Zera: According to R. Meir who ruled: 'A beast that was in a woman's body is a valid birth', what is the law where its father (who is entitled to effect the betrothal of his daughter while she is a minor) received for it a token of betrothal? — In what respect could this (such an absurd betrothal) ever matter? — In respect of causing its sister to be forbidden (To marry the man who betrothed it. It is forbidden to</p>	<p>7. תלמוד בבלי נדה כג:א בעא מיניה רבי ירמיה מר' זירא: לר"מ דאמר בהמה במעי אשה ולד מעליא הוא קבל בה אביה קידושין מהו? למאי נפקא מינה - לאיתסורי באחותה. למימרא דחיי? והאמר רב יהודה אמר רב: לא אמרה ר"מ אלא הואיל ובמינו מתקיים! אמר רב אחא</p>

<p>marry a wife's sister). This then presumes (Since a wife's sister is forbidden to a man only during the lifetime of his wife) that it is viable! But did not Rav Judah citing Rav state: R. Meir gave his ruling (that an abortion of a beast or wild animal is regarded as a valid birth) only because in the case of its own species it is viable? (But not when a woman aborted such creatures. The question of wife's sisters, consequently, could never arise in such a case. What then was the point in R. Jeremiah's peculiar enquiry) Said R. Aha b. Jacob: 'To such an extent did R. Jeremiah try to make R. Zera laugh; but the latter did not laugh'.</p>	<p>בר יעקב: עד כאן הביאו רבי ירמיה לרי זירא לידי גיחוד ולא גחיד.</p>
<p>8. Makkot 24a-b Long ago, as Rabban Gamaliel, R. Eleazar b. 'Azariah, R. Joshua and R. Akiva were walking on the road, they heard the noise of the crowds at Rome [on travelling] from Puteoli, a hundred and twenty miles away. They all fell a-weeping, but R. Akiva seemed merry. Said they to him: Wherefore are you merry? Said he to them: Wherefore are you weeping? Said they: These heathens who bow down to images and burn incense to idols live in safety and ease, whereas our Temple, the 'Footstool' of our God is burnt down by fire, and should we then not weep? He replied: Therefore, am I merry. If they that offend Him fare thus, how much better shall fare they that do obey Him! Once again they were coming up to Jerusalem together, and just as they came to Mount Scopus they saw a fox emerging from the Holy of Holies. They fell a-weeping and R. Akiva seemed merry. Wherefore, said they to him, are you merry? Said he: Wherefore are you weeping? Said they to him: A place of which it was once said, And the common man that draweth nigh shall be put to death, is now become the haunt of foxes, and should we not weep? Said he to them: Therefore am I merry; for it is written, And I will take to Me faithful witnesses to record, Uriah the priest and Zechariah the Son of Jeberechiah. Now what connection has this Uriah the priest with Zechariah? Uriah lived during the times of the first Temple, while [the other,] Zechariah lived [and prophesied] during the second Temple; but Holy-Writ linked the [later] prophecy of Zechariah with the [earlier] prophecy of Uriah, In the [earlier] prophecy [in the days] of Uriah it is written, Therefore shall Zion for your sake be ploughed as a field etc. In Zechariah it is written, Thus saith the Lord of Hosts, There shall yet old men and old women sit in the broad places of Jerusalem, so long as Uriah's [threatening] prophecy had not had its fulfilment, I had misgivings lest Zechariah's prophecy might not be fulfilled; now that Uriah's prophecy has been [literally] fulfilled, it is quite certain that Zechariah's prophecy also is to find its literal fulfilment. Said they to him: Akiva, you have comforted us! Akiva, you have comforted us!</p>	<p>8. תלמוד בבלי מכות כד: א- ב וכבר היה ר"ג ורבי אלעזר בן עזריה ורבי יהושע ורבי עקיבא מהלכין בדרך, ושמעו קול המונה של רומי מפלטה [ברחוק] מאה ועשרים מיל, והתחילו בוכין, ורבי עקיבא משחק. אמרו לו: מפני מה אתה משחק? אמר להם: ואתם מפני מה אתם בוכים? אמרו לו: הללו כושיים שמשתחוים לעצבים ומקטרים לעבודת כוכבים יושבין בטח והשקט, ואנו בית הדום רגלי אלהינו שרוף באש ולא נבכה? אמר להן: לכך אני מצחק, ומה לעוברי רצונו כך, לעושי רצונו על אחת כמה וכמה. שוב פעם אחת היו עולין לירושלים, כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם. כיון שהגיעו להר הבית, ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין ור"ע מצחק. אמרו לו: מפני מה אתה מצחק? אמר להם: מפני מה אתם בוכים? אמרו לו, מקום שכתוב בו: +במדבר א'+ והזר הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה? אמר להן: לכך אני מצחק, דכתיב: +ישעיהו ח'+ ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן יברכיהו, וכי מה ענין אוריה אצל זכריה? אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני! אלא, תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה, באוריה כתיב: +מיכה ג'+ לכן בגללכם ציון שדה תחרש [וגו'], בזכריה כתיב: +זכריה ח'+ עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים, עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה - הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה, עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה - בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת. בלשון הזה אמרו לו: עקיבא, ניחמתנו! עקיבא, ניחמתנו.</p>